

INHOUD

Economie 2

- Overheid is niet verantwoordelijk voor stijgende energieprijzen!

Ondernemingen 3

- Werken met nanomaterialen: hoe zich te beschermen?

Sociaal beleid 4

- Student @ Work – nieuwe regels voor studentenarbeid

Sociale ombuds 5

- Tijdskrediet en berekening opzegtermijn – een betwistbaar arrest van het Grondwettelijk Hof

Echo regio's 5-7

- 6^e Staatshervorming: vier voorafgaande vragen
- Economisch ondersteuningsbeleid verdient een grondig debat
- Controle beschikbaarheid werkzoekenden: toekomstige Waalse bevoegdheid

Europa & Internationaal 8

- Het sociale moet het bindmiddel van Europa zijn
- Russell Tribunaal over Palestina veroordeelt Israël wegens Apartheidspolitiek

Regeerakkoord: een miskening van ons sociaal overlegmodel

De inkt van het nieuwe regeerakkoord is nog niet droog of we vallen bij het lezen van de ene verbijstering in de andere. Het is niet alleen antisociaal en heel onevenwichtig, de uitvoerende macht palmt bovendien een hele reeks domeinen in die behoren tot het sociaal overleg. Is dit een gevolg van een onhandigheid, of van een noodzaak, of wordt het model, dat het daglicht zag na de Tweede Wereldoorlog en dat tot op vandaag de beste garantie biedt voor stabiliteit en sociale ontwikkeling, opnieuw ter discussie gesteld? Gezien de verbetering die de rechtse partijen tijdens de onderhandelingen aan de dag legden, kan er van onhandigheid geen sprake zijn. Wat kwade bedoelingen betreft, willen we de nieuwe ploeg het voordeel van de twijfel gunnen. Niettemin moet er worden bijgestuurd en moeten de sociale partners dringend worden betrokken bij het nemen van beslissingen, die niet louter cosmetisch zijn.

Terwijl de regering Di Rupo onder luid hoerageroep in functie treedt na een crisis van meer dan 540 dagen, onthult de analyse van het regeerakkoord de omvang van de sociale achteruitgang, die bijna meteen gevolgen zal hebben voor de openbare diensten, oudere werknemers, jongeren, werkzoekenden, bruggepensioneerden, zieken, combinatie werk en privéleven, ... Anderzijds is er geen spoor van de nodige hervormingen voor een rechtvaardigere fiscaliteit, een grotere responsabilisering van de ondernemingen of werkgevers, een duurzame groei of een doeltreffende regulering van de financiële sector.

Bovendien stellen we vast dat voor vele van de geplande maatregelen de sociale partners volledig over het hoofd worden gezien, terwijl net dat wat dankzij het sociaal overleg tot stand is gekomen, wordt omgegooid of ongedaan gemaakt: grondige herziening van het brugpensioenstelsel, met inbegrip van de CAO 17, aanzienlijke beperkingen van de toegang tot en het uitoefenen van het tijdskrediet (CAO 77), overheveling van grote delen van de sociale zekerheid naar de deelstaten, afschaffen van de toeslag oudere werkloze voor werknemers onder de 55 (die werd ingevoerd ingevolge een IPA), beperking van de enveloppe welvaarts koppeling (60%), ...

De beslissers van deze maatregelen zullen ongetwijfeld dringende budgettaire redenen aanvoeren, maar het is toch opvallend dat het bijna uitsluitend maatregelen ten gunste van de werknemers zijn die voor de bijl gaan. Het zijn net die maatregelen die de vrucht zijn van vaak moeilijke onderhandelingen en een strijd van lange adem, gevoerd door het ABVV.

Het is dus primordiaal hiertegen te reageren. Na de geslaagde mobilisatie voor de nationale manifestatie van 2 december jl., moeten wij verder direct worden betrokken om de stem van de werknemers en sociale uitkeringsgerechtigden van dit land te laten horen.

Prijs trainabonnementen vanaf 1 februari 2012

Overeenkomstig het regelgevend kader moeten de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) en de Nationale Arbeidsraad (NAR) een advies uitbrengen over de evolutie van de treinabonnementen waarvan de prijs jaarlijks op 1 februari aangepast wordt.

De afgeronde prijs van de abonnementen wordt op 1/2/2012 opgetrokken met 2,27%. Dit is 1% minder dan de stijging van de gezondheidsindex omdat de stiptheidsdoelstelling (effectieve stiptheid is 89,6%, terwijl het doel 92% was) niet gehaald werd. Die stijging met 2,27% geldt voor alle soorten abonnementen (halftijds, maandelijks, jaarlijks).

Na analyse wordt vastgesteld dat de persoonlijke bijdrage van de werknemers in de abonnementsprijs en andere vervoersbewijzen vanaf 1/2/2012 gemiddeld 27,9% zal bedragen tegen 25% in februari 2009, datum van de laatste aanpassing van CAO 19.

Op onze website (www.abvv.be) vind je de tarieven zoals die vanaf 1/2/2012 zullen gelden voor de abonnementen, evenals de werkgeversbijdrage in de abonnementsprijs.

Overheid is niet verantwoordelijk voor stijgende energieprijzen!

In zijn persbericht van 1 december 2011 stelt het VBO dat 90% van de stijgingen in de elektriciteitsstarieven, sedert 2007, op het conto van de overheid moeten worden geschreven.

Het VBO heeft een punt als het zegt dat de elektriciteitsprijs meer is dan de pure productiekost alleen. Er zijn de openbare dienstverplichtingen, de federale bijdrage is verdubbeld sinds 2007 en nieuwe toeslagen zoals "toeslag groenestroomcertificaat" en "financiering aansluiting offshore windturbineparken" dragen ook bij tot de stijging.

Maar het VBO maakt in zijn analyse een paar vreemde redeneringen. Zo stelt het dat, ten opzichte van 2007, de prijs aan de eindverbruiker gemiddeld gestegen is met 34,43% (citerend uit een studie van de CREG: (Studie F 110922-CDC-1096).

Het VBO vergeet hier wel bij te zeggen dat dit enkel zo is voor de huishoudelijke klant. Voor professionele klanten is de stijging kleiner: 27,37% voor een klant op laagspanning (KMO's) en 6,54% voor een klant op middenspanning (industrie).

Het leverancierstarief (het deel productiekost zeg maar) is gemiddeld gestegen met € 32,10/jaar in Vlaanderen en met € 38,47/jaar in Brussel en Wallonië. Het verschil tussen Vlaanderen en Brussel/Wallonië wordt verklaard door de toekenning van gratis kWh in Vlaanderen, een sociaal te verdedigen maatregel.

De reden van die stijging is al talloze keren aangekaart: de stijging van de leveranciersprijs is te wijten aan de evolutie van de indexen en de prijzen op de internationale energiemarkt. De CREG heeft al kritiek geleverd op de indexering van de elektriciteitsprijs via de olienoteringen, wat in België met een afgeschreven nucleair park dat voor 55% van onze elektriciteitsproductie instaat, compleet waanzinnig is. Reden ook waarom de CREG de indexeringsparameters niet langer op haar website publiceert. Overigens, dergelijke indexeringen zijn in andere landen onbestaande.

Voor de klanten op middenspanning (de industrie), is het leverancierstarief echter gedaald sedert 2007! Maar toegegeven, het is zo dat iets meer dan de helft van de elektriciteitsfactuur voor de gezinnen momenteel uit andere dan productiekosten bestaat (cfr. Studie Frontier Economics). Maar het VBO gaat wel erg kort door de bocht als ze 90% van de stijging in de elektriciteitsfactuur toekent aan de overheid. Daar is geen enkele aanwijzing voor.

Het VBO is wel zo eerlijk om de aap uit de mouw te toveren: de index moet geen rekening meer houden met de stijging van de elektriciteitsprijzen. Hallo? De elektriciteitsprijs stijgt zonder ophouden voor de gezinnen, de industrie kan goedkopere contracten afsluiten en we zullen de prijsstijgingen voor de gezinnen neutraliseren uit de index en deze nog maar eens de afgeschreven kerncentrales laten betalen?

Bottom line is dat de energiecomponent in Frankrijk een heel pak lager ligt dan in België. In Frankrijk wordt de nucleaire rente gecapteerd en doorgegeven aan alle verbruikers: huishoudens en industrie! Als men het verschil in de productiekost tussen België en Frankrijk vermenigvuldigt met het Belgisch geïnstalleerd nucleair vermogen, dan wordt een bedrag bekomen van 2 miljard euro, niet toevallig de nucleaire rentestroom die de CREG heeft berekend! Wil men de stroomfactuur verlagen?

Dat men die 2 miljard euro nucleaire rente wegbelast en zich niet beperkt tot het belachelijk bedrag van 550 miljoen euro. En dat men zo de energiefactuur verlaagt: en zeker voor diegenen voor wie de factuur sedert 2007 wel met 34% is gestegen!

Misschien toch maar eens een ander verhaal uitproberen? Want deze plaat is kapotgedraaid...

Maureen.verhue@abvv.be

Werken met nanomaterialen: hoe zich beschermen?

Op 29 november 2011 hebben de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, het Nederlands Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en het Franse Ministerie van Arbeid, Werkgelegenheid en Gezondheid samen een seminarie georganiseerd met als titel: "Werken met nanomaterialen". Het ging daarbij over maatregelen, praktijken en de rol van de overheid bij slecht omliggende (onzekere) risico's.

Doel van het seminarie was de sensibilisering rond dit thema in de Lidstaten te stimuleren, activiteiten m.b.t. de bescherming van de werknemers aan te moedigen, een uitwisseling van informatie te organiseren en de samenwerking tussen de Lidstaten te bevorderen.

Het Franse INRS zal binnenkort een gemeenschappelijk rapport met conclusies opstellen en openbaar maken.

Het ABVV maakt van deze gelegenheid gebruik om nogmaals zijn bezorgdheid hierover te uiten.

Meer dan 1.400 producten met nanomaterialen (NM) werden op onze markten geregistreerd. De blootstelling van de werknemers aan de NM neemt dus toe (men voorspelt tegen 2015 wereldwijd 2,3 miljoen jobs, waarvan 400.000 in Europa). Niettegenstaande talrijke wetenschappelijke studies, blijft de onzekerheid over de penetratie van nanodeeltjes in het organisme groot.

De vrees voor rampscenario's vergelijkbaar met het asbestdrama verplicht ons zo voorzichtig mogelijk te zijn, zolang de fabrikanten geen gegevens kunnen voorleggen die bewijzen dat hun producten onschadelijk zijn.

Het NIOSH, het Amerikaans Federaal Agentschap voor Gezondheid en Veiligheid op het werk, heeft bijvoorbeeld onlangs geconcludeerd dat de nanodeeltjes van titaniumdioxide (te vinden in bepaalde tandpasta's) mogelijk kankerverwekkend zijn.

Aangezien de toezicht op de gezondheid van de werknemers gebaseerd is op een permanente en dynamische risico-evaluatie, zou het bijhouden van een register van werknemers die aan nanodeeltjes worden blootgesteld, verplicht moeten worden.

Hoe kunnen anders arbeidsgeneesheren toezien op de gezondheid van werknemers als ze zelf niet op de hoogte zijn van de aanwezigheid van nanomaterialen op het werk?

De wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk voorziet in een verlengd toezicht op de gezondheid van de werknemers, d.w.z. ook na hun loopbaan of na afloop van een blootstelling aan gevaarlijke stoffen. Er moet dus worden gezorgd voor een coördinatie tussen de informatie waarover de arbeidsgeneesheren beschikken en de informatie die het Fonds voor Beroepsziekten moet krijgen om dit verlengde toezicht te verzekeren.

Dit zou het ook mogelijk maken de effecten op te sporen die zich bij bepaalde werknemersgroepen kunnen voordoen en snel te reageren wanneer nieuwe gegevens over de risico's van specifieke stoffen beschikbaar zijn.

Naar aanleiding van het voorstel van het Belgische voorzitterschap in 2010 om nationale initiatieven m.b.t. de opspoorbaarheid van de NM te harmoniseren, heeft minister Magnette de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling gevraagd een advies uit te brengen over de relevantie van een reglementair nationaal register van nanomaterialen en producten die nanomaterialen bevatten.

Daar geen consensus kon worden gevonden tussen de werkgevers en een groep waarin vakbonden, consumenten en milieu-NGO's waren vertegenwoordigd, werden uiteindelijk twee heel uiteenlopende standpunten meegedeeld aan de minister.

België werkt momenteel met Italië en Frankrijk aan de harmonisering van databases en aan een nationaal reglementair voorstel voor het inrichten van een verplichte database.

Afgezien van de maatschappelijke noodzaak van een dergelijke database, moet de informatie op basis waarvan de gezondheid van de blootgestelde werknemers kan worden opgevolgd, ook zo snel mogelijk beschikbaar zijn.

Bruno.melckmans@abvv.be

Communicatie over de bescherming van werknemers-afgevaardigden

In haar nieuwsbrief van oktober berichtte InDUfed, (een koepel van werkgeversorganisaties van de glasnijverheid, de papier- en kartonverwerkende industrie en de staalnijverheid), dat werkgevers de werknemers die de komende 4 jaar op brugpensioen zouden willen gaan, moeten afraden om zich kandidaat te stellen bij de sociale verkiezingen.

Ze argumenteren:

"De beschermde werknemer kan immers geen afstand doen van de bescherming die hij geniet ingevolge zijn deelname aan de sociale verkiezingen: de bescherming is rechtstreeks verbonden aan de uiting van de wil deel te nemen aan de sociale verkiezingen - de kandidaatstelling - en is van openbare orde [...]"

Het ABVV heeft dan ook contact met hen opgenomen om hen te wijzen op het arrest van het Hof van Cassatie van 16 mei 2011- waarin het Hof stelt dat een beschermde werknemer wel degelijk afstand kan doen van zijn beschermingsvergoeding- en te vragen om een rechtzetting.

Verscheidende nieuwsbrieven berichten negatief over de bescherming van werknemers-afgevaardigden en het "beste" moment om hen te ontslaan. Uiteraard keurt het ABVV deze communicatie af. We herinneren eraan dat discriminatie op grond van syndicale overtuiging verboden is en vragen alert te zijn voor mogelijke schendingen van de anti-discriminatiewetgeving.

Student @ Work - nieuwe regels voor studentenarbeid

Brugpensioenen: veranderingen in 2012 ingevolge het Generatiepact

Niettegenstaande de nieuwe regering plannen heeft om het brugpensioenstelsel drastisch te wijzigen, zijn de vorige maatregelen die hetzelfde doel hadden nog niet volledig in voege.

Het Generatiepact voorzag geleidelijke verhogingen van leeftijd- en anciënniteitsvereisten.

2012 is zo'n een scharnierjaar.

Vanaf 1 januari 2012 moeten volgende criteria toegepast worden:

• **Brugpensioen op 60 jaar**

De anciënniteit voor mannen wordt van 30 jaar op 35 jaar gebracht en vrouwen zullen voortaan 28 jaar gewerkt moeten hebben in plaats van 26.

• **Brugpensioen op 58 jaar**

Voor mannen bedraagt de loopbaanvereiste voortaan 38 jaar en voor vrouwen zal het 35 jaar worden.

Opgelet: deze nieuwe vereisten zullen alleen gelden voor de CAO's die (zonder onderbreking) verlengd worden of bij lopende CAO's.

Voor nieuwe CAO's die vanaf 1 januari 2012 afgesloten worden, gelden immers de nieuwe maatregelen vermeld in het regeringsakkoord, zijnde minimum 60 jaar en 40 jaar loopbaan, ook al is het KB nog niet aangepast en zal er voor vrouwen een overgangperiode voorzien worden die nog niet werd uitgewerkt.

Wordt vervolgd...

Vanaf 1 januari 2012 veranderen de regels om onder het statuut 'studentarbeid' te werken.

In 2012 wordt het aantal kalenderdagen waarop er onder het statuut "studentenarbeid" kan worden gewerkt 50 dagen. Dit is een verhoging in vergelijking met de huidige toestand (46 dagen). Die 50 kalenderdagen kunnen gewerkt worden bij één of bij verschillende werkgevers.

Na die 50 kalenderdagen kan er wel nog gewerkt worden als gewone werknemer met het gewone percentage van je loon als bijdrage aan de sociale zekerheid, wat voordeliger is: bijv. recht op vakantiegeld.

Om je de mogelijkheid te geven om zelf na te kijken hoeveel dagen je nog als student kan werken, is door de FOD Sociale Zekerheid de website www.studentatwork.be ontwikkeld (die ook bezocht kan worden via smartphone). Op deze website kan je je aanmelden, ofwel via je elektronische identiteitskaart (eID) met een kaartlezer, ofwel via je identiteitskaart en je persoonlijke codes (= tokens), ofwel via een gebruikersnaam en paswoord (aan te maken via de website www.fedict.be).

Eens aangemeld, kan je controleren hoeveel dagen er van je 50 kalenderdagen (aangeduid met de term 'studentencontingent') al door je werkgever bij het indienen van de Dimona-aangifte aangeduid zijn als dagen waarop je voor die werkgever gaat werken. De Dimona-aangifte kan ofwel een contractperiode aanduiden (en het aantal dagen) ofwel de eigenlijke kalenderdagen specificeren.

Indien je voor 2 werkgevers werkt op dezelfde kalenderdag, telt dit als slechts 1 van je 50 kalenderdagen. Beide werkgevers moeten in de praktijk elk een Dimona-aangifte doen, waardoor er 2 dagen afgaan van het contingent. Indien zij echter een aangifte op kalenderdagen doen, zal de RSZ vaststellen dat er tewerkstelling op dezelfde dag was. Geven zij echter gewoon de contractperiode aan, dan zal de student of de werkgever die vrijgave van (een) dag(en) wenst, het

bewijs van tewerkstelling op éénzelfde dag moeten leveren, op basis van arbeidsovereenkomsten, uurroosters, enz... Indien dit bewijs aanvaardbaar is, zal de RSZ de verkeerdelijk aangerekende dagen van het contingent weer vrijgeven.

Wie dit jaar (2011, dus de oude regeling) met zekerheid wil weten hoeveel dagen hij/zij onder het statuut studentenarbeid gewerkt heeft, kan dit niet via de website studentatwork controleren. Het volstaat dan een mail te sturen naar dimona@rsz.fgov.be (met zoveel mogelijk informatie over de tewerkstelling en je persoonlijke gegevens) om binnen ongeveer een week een antwoord te krijgen.

De website laat toe een attest te maken met het aantal kalenderdagen dat je van je studentencontingent nog ter beschikking hebt. Op dit attest staat een tijdelijke code (3 maanden geldig). Iemand die via een dergelijke tijdelijke code de gegevens van een jongere opzoekt, kan enkel diens naam zien en hoeveel dagen de jongere nog onder het statuut 'studentenarbeid' kan werken.

Voor wie, waar en wanneer de jongere al zou gewerkt hebben, is enkel voor de jongere zelf zichtbaar. Dit attest kan – dit is geen verplichting – bezorgd worden aan de werkgever waar men voor wil werken.

Als de jongere vroeger dan afgesproken stopt met werken voor een specifieke werkgever, kan er op de website nagekeken worden of de werkgever zijn Dimona-aangifte aangepast heeft aan de werkelijke toestand (en dus de dagen dat de jongere uiteindelijk niet voor die werkgever zal werken, 'vrij' heeft gegeven, zodat die kunnen gebruikt worden om eventueel ergens anders te werken). Indien de vorige werkgever dit niet wijzigt, kan de FOD Sociale Zekerheid gecontacteerd worden om dit in orde te brengen. Via de website kan ook gecontroleerd worden wat de officiële naam is van het bedrijf of de bedrijven waarvoor men werkt of gewerkt heeft (in het contract moet die officiële benaming gebruikt worden).

Lander.vanderlinden@abvv.be

Tijdskrediet en berekening opzegtermijn - een betwistbaar arrest van het Grondwettelijk Hof

Aan de controverse rond het loon dat in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van de opzegvergoeding van een werknemer die wordt ontslagen tijdens zijn periode van deeltijds ouderschapsverlof, werd in 2009 een einde gemaakt door het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ), dat oordeelde dat "het loon dat gold vóór het nemen van het ouderschapsverlof" als basis moet dienen.

Wij pleiten ervoor dat deze rechtspraak wordt uitgebreid naar werknemers met tijdskrediet.

In het arrest 167/2011 van 10/11/2011 buigt het Grondwettelijk Hof zich over het specifieke geval van tijdskrediet voor oudere werknemers van meer dan 50 jaar (artikel 9 van het CAO 77bis). Het Hof moet het eventueel discriminerende karakter van het artikel 39 van de wet van 03/07/1978 onderzoeken en meer bepaald het geval waarin de opzegvergoeding bij ontslag van een werknemer met ouderschapsverlof berekend wordt op basis van de vergoeding waarop hij recht zou hebben gehad indien hij zijn prestaties niet had verminderd, terwijl in het kader

van tijdskrediet voor werknemers van boven de 50 wordt uitgegaan van de lopende vergoeding voor verminderde prestaties. Het Hof heeft geoordeeld dat dit verschil niet "manifest onredelijk" is, aangezien er naast de opzegvergoeding ook een beschermingsvergoeding bestaat van 6 maanden loon, voor zover de reden van het ontslag verband houdt met het tijdskrediet.

Dit standpunt is aanvechtbaar. Om te beginnen deed het Hof deze uitspraak voor het specifieke geval van tijdskrediet voor 50-plussers dat, in tegenstelling tot de andere vormen van tijdskrediet, niet beperkt is in tijd. Voorts hield het Hof geen rekening met de argumenten die door het HvJ worden aangevoerd: M/V-gelijkheid, verzoening beroeps- en privéleven; tijdelijk karakter van het verlof; betaling van een vergoeding ter compensatie van het inkomensverlies, behoud van verworven rechten.

Bijgevolg houden wij vol dat de Europese rechtspraak moet worden uitgebreid naar de werknemers met tijdskrediet.

jean-françois.macours@abvv.be

Vorming over de nieuwe opzegtermijnen

Op 20/12/2011, van 9u30 tot 12u30 organiseert het ABVV een vorming over de wet van 12/04/2011 m.b.t. de nieuwe opzegtermijnen en het arrest van het Grondwettelijk Hof van 07/07/2011.

Spreekster: Hilde DUROI van de studiedienst van het ABVV.

De vorming vindt plaats in de Hoogstraat 42 in 1000 Brussel (zaal A - 6de verdieping).

Informatie en inschrijvingen bij Antonella ALFEO (02 506 83 19 - antonella.alfeo@fgtb.be).

ECHO REGIO'S

6^e Staatshervorming: vier voorafgaande vragen

Omwille van de institutionele complexiteit van Brussel en het belang van de uitgaande en binnenkomende stromen, roept de overheveling van bevoegdheden die subjectieve rechten meebrengen, belangrijke vragen op die van doorslaggevend belang kunnen zijn voor de goede uitvoering ervan in Brussel. De interregionale mobiliteit is er zeer groot en kan diverse vormen aannemen, die van grote invloed kunnen zijn op de uitoefening van de overgehevelde bevoegdheden en ... op de financiering ervan (dagelijks pendelen, verandering van domicilie, occasioneel pendelen voor dienstprestaties, bijv. op gezondheidsgebied).

Ten einde de nadere regels voor het beheer van de nieuwe bevoegdheden te kunnen bepalen moet, materie per materie, geantwoord worden op vier voorafgaande vragen:

1 Welk(e) deeltiteit(en) zal/zullen ervoor bevoegd zijn in Brussel? Het Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Gemeenschappen, de Franse Gemeenschapscommissie, ... ?

2 Wat wordt het criterium voor de 'territoriale aanhechting' van de materie aan de ontvangende entiteiten? Het Gewest waar de begunstigde gedomicilieerd is? Het Gewest waar hij werkt? De voogdijoverheid van de dienstverrichtende instelling die de begunstigde vrij gekozen heeft, ... ?

3 Hoe zal de financiering van deze materie op middellange termijn evolueren in functie van de toekomstige behoeften en de in het akkoord vastgelegde financieringssleutels?

4 Welke zijn de nieuwe modaliteiten voor de paritaire opvolging en beheer van de vanuit de sociale zekerheid overgehevelde materies die op gewestelijk en communautair vlak ten uitvoer gelegd moeten worden?

Alles wijst erop dat er op bepaalde vlakken nog veel discussies zullen moeten volgen. Desgevallend zal het Overlegcomité of zullen beroepsprocedures mogelijke bevoegdheidsconflicten tussen de deelgebieden moeten beslechten.

eric.buysens@fgtb.be

De vakbond in de stad!

Na thema's als het tekort aan scholen in Brussel en de strijd tegen discriminatie te hebben behandeld, zet het ABVV-Brussel zijn interprofessionele campagne rond stedelijke thema's verder met als onderwerp **het braderen van de openbare aanbestedingen** die steeds vaker toegewezen worden aan de goedkoopste dienstverleners, ten nadele van de arbeidsvoorwaarden.

Afspraak binnenkort in de pers en op <http://www.abvvbrussel.irisnet.be/>

Pendelfonds: dien uw subsidieaanvraag tijdig in!

Het woon-werkverkeer moet duurzamer. Tegen 2020 moet het aandeel van de auto van een kleine 70% naar 60% dalen. Fiets en openbaar vervoer moeten elk een aandeel van 20% krijgen.

*Om die ambitieuze doelstellingen te bereiken is het Vlaamse **Pendelfonds** opgericht. Dat subsidieert projecten die een duurzaam woon-werkverkeer bevorderen: projecten die tot doel hebben het aantal autoverplaatsingen bij woon-werkverkeer te verminderen. Alle bedrijven, bedrijvengroepen, andere private instellingen, lokale of provinciale overheden of andere publieke instellingen kunnen de subsidie aanvragen.*

Ook de syndicale delegatie wordt erbij betrokken. Vaak wordt het pendelfondsdossier echter enkel pro forma voorgelegd (OR, CPBW). Het Vlaams ABVV vraagt om ook voor deze dossiers meer oog te hebben, gezien hun impact op alle werknemers.

*De subsidie bedraagt maximaal de helft van de kosten die aan de projectuitvoering verbonden zijn. De subsidieaanvragen moeten **uiterlijk op 16 februari 2012** ingediend zijn.*

Alle aanvragen worden beoordeeld door een begeleidingscommissie met vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers, waaronder het Vlaams ABVV.

Meer info:

- Bart Neyens, adviseur studiedienst Vlaams ABVV: bneyens@vlaams.abvv.be, tel. 02 506 82 25
- www.pendelfonds.be

Economisch ondersteuningsbeleid verdient een grondig debat

Op vrijdag 2 december 2011 gaf de Vlaamse regering haar definitieve goedkeuring aan het ontwerp van nieuw kaderdecreet over het economisch ondersteuningsbeleid. Het vormt de basis voor alle Vlaamse steunregimes die aangestuurd worden vanuit het Agentschap Ondernemen, zoals de strategische steun, de ecologiepremie en de KMO-portefeuille.

De Vlaamse regering lijkt erop uit te zijn dit ontwerpdecreet zonder al te veel discussie door het Vlaams parlement te sluisen. In de memorie van toelichting wordt een en ander namelijk voorgesteld als enkele louter technische wijzigingen, “*waarbij diverse artikelen in overeenstemming worden gebracht met het gewijzigde Europese kader*”.

De Vlaamse regering argumenteert daarbij dat het vorige kaderdecreet van 31 januari 2003 vertrok vanuit het idee dat de Europese staatssteunregels enkel strenger zouden worden. Nu dit onder meer bij steun voor opleiding en ecologie niet het geval blijkt te zijn, zou een aanpassing zich opdringen waarbij de Vlaamse regering zichzelf decretaal een maximale speelruimte binnen de Europese contouren probeert toe te kennen.

Soepelheid mag principiële keuzes niet onmogelijk maken

Het Vlaams ABVV is akkoord dat het, gezien de snel wijzigende economische context, nuttig is om niet alle voorwaarden waar steuntrekkende ondernemingen aan moeten voldoen decretaal te ‘betonnen’ en de Vlaamse regering de nodige marge toe te staan om aan de hand van uitvoeringsbesluiten snel bepaalde steunregimes te wijzigen of in het leven te roepen.

Dit betekent in onze ogen echter niet dat het Vlaams parlement zich in dit dossier moet laten herleiden tot een stemmachine met als enige taak het omzetten van Europese regelgeving. Aangezien de Vlaamse regering zelf aankondigt dat ze de verschillende concrete steunregimes bij uitvoeringsbesluit zal vormgeven, is de

bespreking van dit ontwerpdecreet namelijk de enige kans voor het Vlaams parlement om een eigen visie te ontwikkelen op het economisch ondersteuningsbeleid.

Voor het Vlaams ABVV zijn onderstaande principes alvast richtinggevend voor een gezond economisch ondersteuningsbeleid in Vlaanderen en verdienen ze daarom een plaats in het kaderdecreet.

Eerst en vooral dient het nastreven van een duurzaam positief kwantitatief en/of kwalitatief effect op de werkgelegenheid als expliciete doelstelling van het economisch ondersteuningsbeleid te worden opgenomen. Momenteel staat er in de ontwerpdecreet dat enkel steun kan worden verleend als die een “stimulerend effect” heeft (wie of wat er gestimuleerd moet worden blijft echter een raadsel).

Een ander belangrijk aandachtspunt bij het toekennen van overheidssteun is transparantie en respect voor de sociale dialoog in de onderneming. Het niet toepassen van de wettelijke informatieverplichtingen in het kader van de sociale dialoog (KB 27/11/1973 EFI) – specifiek wat betreft overheidshulp – moet ook door de Vlaamse overheid gesanctioneerd worden. In het geval van opleidingssteun zijn we voorstander van een voorafgaande goedkeuring van het opleidingsplan door de ondernemingsraad (dit is vandaag reeds het geval, maar zou best decretaal verankerd worden).

Het lijkt ons ook een goed idee om geen steun meer toe te kennen voor het voldoen aan verplichtingen die door de wet worden opgelegd. Zo kent de KMO-portefeuille vandaag steun toe voor het voldoen aan wettelijke opleidingsvereisten. Ook voor de ecologiesteun is het nuttig om enkel steun toe te kennen aan projecten die verder gaan dan de geldende Belgische of Vlaamse normen.

Ten slotte pleiten we ook voor het opnemen van een ondubbelzinnige terugvorderingsclausule in gevallen van delocalisatie waarbij de overlegprocedures niet gerespecteerd worden.

mkoocheki@vlaams.abvv.be

Controle beschikbaarheid werkzoekenden: toekomstige Waalse bevoegdheid

De controle op de beschikbaarheid van werkzoekenden zoals die in voege is sinds 2004, is een echte heksenjacht op werklozen. Het Waals ABVV is er radicaal tegen. Deze maatregel is het typevoorbeeld van een federaal beleid dat niet is aangepast aan de arbeidsmarkt en aan de sociaal-economische situatie van de Gewesten. Meer algemeen draagt de controle op de beschikbaarheid bij tot de precarisering van de werkzoekenden, hetgeen onvermijdelijk leidt tot een verslechtering van de arbeidsomstandigheden en van het loon van alle werknemers.

Het toekomstige institutionele akkoord, dat op 11 oktober jl. openbaar werd gemaakt, voorziet in de overheveling van deze bevoegdheid naar de Gewesten. Tegelijk wordt de geïndividualiseerde begeleiding ingericht bij de FOREM.

Aangezien het werkgelegenheids- en werkloosheidsbeleid essentieel is, moet het Waals ABVV een standpunt innemen over de praktische en politieke modaliteiten van de verwerving van die nieuwe bevoegdheid. Deze modaliteiten zullen immers grote gevolgen hebben voor de invloed en de controle van het Waals ABVV op het uitoefenen van deze bevoegdheid.

Waarin voorziet het toekomstige institutioneel akkoord:

- de Gewesten krijgen de volle beslissings- en uitvoeringsbevoegdheid wat betreft de controle van de actieve en passieve beschikbaarheid en het opleggen van de daarmee gepaard gaande sancties aan werklozen;
- behoud op federaal niveau van het normatieve kader voor de reglementering inzake 'passende betrekking', actief zoekgedrag, administratieve controle en sancties;
- de Gewesten kunnen tegen vergoeding de bevoegdheid tot het nemen van sancties doorgeven aan de federale instantie (RVA);
- op basis van de Europese richtlijnen zullen samenwerkingsakkoorden worden afgesloten waarbij gemeenschappelijke doelstellingen worden vastgelegd m.b.t. de intensiteit van de werklozenbegeleiding.

De mogelijkheden op het vlak van overheveling naar het Gewest:

Concreet zou de beschikbaarheid op Waals niveau kunnen worden uitgevoerd door:

- de FOREM
- een andere bestaande entiteit
- een nieuwe entiteit

Een gewone overheveling naar de FOREM zou een probleem vormen voor de rol zelf van de FOREM, de perceptie die de werkzoekenden ervan hebben en de vertrouwensrelatie die moet bestaan met de werkzoekenden. Er zou een onvermijdelijke tegenstelling ontstaan tussen de rol van begeleiding en die van controle, wat voor verwarring zou zorgen.

Het Waals ABVV moet dus een standpunt innemen over de volgende twee pistes:

1. Het oprichten van een parastatale type B, die zou instaan voor het uitoefenen van deze bevoegdheid.
2. De controle van de beschikbaarheid zou worden uitgevoerd door een dienst van de FOREM met een afzonderlijk beheer. Bij een recente hervorming werd de structuur van de FOREM immers gewijzigd. Voortaan omvat de FOREM vier algemene besturen en twee diensten met afzonderlijk beheer. Zoals aangegeven in de nieuwe beheersovereenkomst, zal één van die diensten met afzonderlijk beheer instaan voor het beheer van de financiering van de werkgelegenheids- en opleidingsprogramma's (APE: (aide à la promotion de l'emploi), BSP, opleidingscheques, aanpassingskredieten...), terwijl de andere dienst de relaties zal beheren tussen de subregionale tewerkstellings- en vormingscomités en de FOREM.

Deze twee opties hebben het voordeel van een paritair beheer en dus een syndicale vertegenwoordiging. Indien de optie van een dienst met afzonderlijk beheer van de FOREM wordt weerhouden, zou het onontbeerlijk zijn dat het beheersorgaan verschilt van dat van de FOREM, wat momenteel niet zo is vastgelegd in het decreet.

Het Bureau van het Waals Gewest geeft voorrang aan de eerste optie

Vanessa.amboldi@fgtb-wallonne.be

TV-uitzending: zijn de werklozen verantwoordelijk voor de werkloosheid?

De vraag is absurd. Alsof de piramides van Egypte de oorzaak zouden zijn van de opwarming van het klimaat of de maan leverkanker zou veroorzaken... Nochtans blijven sommigen denken dat de werklozen verantwoordelijk zijn voor de werkloosheid, een verkeerd beeld dat de rechterzijde en het patronaat blijven voeden.

Regards FGTB stelt zonder omwegen een aantal vragen die een bepaalde publieke opinie vaak overwerpt:

- Zijn de werkloosheids-uitkeringen niet te hoog? Zet die vrijgevigheid de werklozen er niet toe aan voldoening te nemen met hun situatie?
- Wat zijn de resultaten van het geïndividualiseerd begeleidingsplan van de werklozen?
- Is er een gebrek aan arbeidskrachten in bepaalde beroepen? Zo ja, waarom?

Waarom gaan politici de eenvoudige en duidelijke vraag uit de weg of er genoeg werk is voor iedereen? Want de verantwoordelijkheid wisselt van kamp! De vraag is nu: "Wat ondernemen Europese en Belgische politici tegen de werkloosheid en voor een volledige werkgelegenheid?"

Het beleid dat sinds 30 jaar wordt gevoerd, heeft duidelijk gefaald... Hoe moet de werkloosheid worden bestreden? De uitzending Regards FGTB reikt antwoorden aan.

Deze uitzending van het Waals ABVV, geproduceerd door de CEPAG, is te bekijken op maandag 19 december om 19u op la Trois. (Heruitzending van een uittreksel van 10 minuten op donderdag 22 december na het laatste journaal op la Une et op vrijdag 23 december om 19u40 op la Trois).

**Enough is enough!
Blinde
bezuinigingen:
NEEN!**

Het Europees Vakverbond doet verslag van de nooit geziene golf van acties in alle uithoeken van Europa. Algemene staking in Portugal en staking bij de spoorwegen in Bulgarije op 24 november. Betoging tegen de bezuinigingsplannen in Ierland op 26 november. 2,5 miljoen betogers in de straten van Groot-Brittannië en betoging van 30 november in Bulgarije tegen het hervormingsplan van de werknemersrechten. Algemene staking in Griekenland op 1 december. Betoging in België op 2 december. Betoging in Hongarije op 3 december. Europese actie in Luik tegen de groep ArcelorMittal op 7 december. Litouwen op 10 december. Frankrijk op 13 december. Wil je er meer over weten, surf dan naar <http://www.etuc.org/a/9316>

Het sociale moet het bindmiddel van Europa zijn

Op 8 december, op hetzelfde moment als de bijeenkomst van de Europese Raad "van de laatste kans", publiceerden het ABVV, het ACV, de CGT en de CFDT (Frankrijk), de CGIL (Italië), de DGB (Duitsland), de UGT en de Comisiones Obreras (Spanje) tegelijkertijd een gemeenschappelijke vrije tribune in Le Soir en De Morgen, El País, La Repubblica en Libération.

Door die tekst willen deze bonden, die vrijwillig alle breuklijnen tussen "landen in de problemen" en "landen die het goed doen" overstijgen, de stem van de werknemers die zich de laatste weken hebben laten horen, in Europa ondersteunen in hun afwijzing van de blinde besparingswoede, de sociale achteruitgang, de toenemende ongelijkheid en het steeds minder democratisch bestuur van Europa (zie hiernaast).

Door te steunen op de beslissingen van het laatste Congres van het EVV (Athene, mei 2011), wijzen de vakbonden

– zonder enige partijdigheid maar uit zorg voor het collectief welzijn – op de noodzaak van een nieuw economisch en sociaal beleid, dat inhoudelijk sterk verschilt van wat de regeringen momenteel voorstellen. Voorts wijzen ze op de noodzaak van een nieuw sociaaleconomisch contract met de actieve deelname van de sociale gesprekspartners. Een vernieuwend Europees sociaal contract met als belangrijke hoofdstukken o.m. werk, lonen (waarover de sociale partners autonoom moeten kunnen onderhandelen), pensioenen, werkloosheidsuitkeringen, onderwijs en gezondheid. Tot slot zeggen de vakbonden dat ze om dat alles te bereiken, vastberaden zijn om in een Europees kader te mobiliseren.

De volledige tekst van deze vrije tribune vind je op http://www.abvv.be/web/guest/news-nl/-/article/502532/&p_id=10187

rafael.lamas@abvv.be

INTERNATIONALE RELATIES

De veiligheidswet erdoor in Peru dankzij het ABVV

In augustus 2011 vaardigde de nieuwe president van Peru de Wet op de Veiligheid en de Gezondheid op het Werk uit. Het gaat hier om een syndicale overwinning, nl. van de Algemene Werknemersconfederatie van Peru en van de vakbonden van de bouw- en de mijnsector. Het is tevens een overwinning voor het ABVV, via het project van de Peruaanse vakbond van de bouwsector (FTCCP), dat gesteund wordt door de Algemene Centrale en FOS, socialistische solidariteit.

In november 2011 nam het ABVV deel aan het seminarie van het FOS, samen met de Peruaanse partnervakbonden, om de uitvoering van deze nieuwe wet en de oprichting van een intersyndicaal netwerk voor te bereiden.

Russell Tribunaal over Palestina veroordeelt Israël wegens Apartheidspolitiek

Van 5 t.e.m. 7 november 2011 vond in Kaapstad de 3e sessie van het Russell Tribunaal over Palestina plaats, waaraan ABVV Federaal en de AC opnieuw deelnamen.

Thema: "Schendt de behandeling van de Palestijnen door Israël het internationaal verbod op Apartheid?" De link naar het vroegere systeem in Zuid-Afrika was duidelijk. Zo doet de grote mobiliteitsbeperking denken aan de "pasjeswetten", de sloop van Palestijnse woningen aan de vernieling van huizen van zwarten onder de "Group Areas Act".

Net zoals bij de sessies in Barcelona en Londen hoorde het Tribunaal, voorgezeten door Stephane HESSEL, verschillende experts en getuigen.

Belangrijkste conclusie is dat Israël t.a.v. de Palestijnen (zowel in Israël zelf als in de bezette gebieden) een politiek van Apartheid in stand houdt, zoals die is gedefinieerd in internationale wetten, en dit via een geïnstitutionaliseerd systeem van onderdrukking en vervolging.

Het Tribunaal deed ook aanbevelingen. De internationale gemeenschap, staten en de "global civil society" (waartoe ook de vakbonden behoren), moeten zich tegen de Israëlische Apartheidspolitiek verzetten, net zoals dat jaren geleden met Zuid-Afrika gebeurde. Het ABVV zal dan ook in het verlengde van de eerder ingenomen standpunten in de Israëlisch-Palestijnse kwestie consequent verder handelen. Zo werden al aanmanende brieven naar onze minister van Buitenlandse Zaken en naar de Israëlische vakbondsfederatie Histadrut gestuurd.

Een 4de sessie van het Tribunaal wordt gepland in september 2012 in New York. Dan zou de specifieke betrokkenheid en verantwoordelijkheid van de VSA en de Verreigde Naties worden behandeld. Nog in 2012 zou de Zuid-Afrikaanse vakbond COSATU, met de Palestijnse PGFTU, speciaal voor syndicalisten een conferentie over Apartheid organiseren.

christian.vancoppenolle@abvv.be